

FESTA MAJOR DE BLANCS I BLAUS

DEL 24 D'AGOST
A L'1 DE SETEMBRE

GRANOLLERS
2024

blancsiblaus.cat

“Potser naixem per estimar i per preocupar-nos per les persones que coneixem, i per seguir estimant i preocupant-nos per elles fins i tot quan hauríem d'estar fent coses més importants. I si això vol dir que l'espècie humana s'extingirà, no és en certa manera una bona raó per extingir-se, la més bonica que et puguis imaginar?” On ets, món bonic - Sally Rooney

El dia blau arribo a Granollers mitja hora tard, feta un absolut despropòsit, després d'haver fet i celebrat la millor actuació de la història dels Moixiganguers d'Igualada, la meva colla castellera. No sé si el meu cos aguantarà en reserva un altre dia sencer d'activitats i, si al final em falla, ja se m'han acudit un parell d'excuses per no haver de confessar que, sabent que avui tenia una cita a cegues amb els Blaus, ahir vaig perdre el cap amb els meus morats. Però els remordiments em duren cinc minuts, perquè quan arribo a la Plaça del Cony, se'm presenten un grup d'individus que, després d'uns quants dies de festa, tampoc fan pinta d'estar en plenes facultats, i aquesta és la primera de les moltes coses que tenim en comú. Xin xin amb coca-cola.

De fet, des de ja fa uns quants mesos, les úniques facultats que domina la junta blava són les quatre de la Universitat Popular dels Blaus: la de la *imaginació*, la de la *força*, la de la *tribu* i la del *sentimiento*. M'ho expliquen mentre visitem el muntatge de Blaus Cum Laude, un acte organitzat per la colla de Blaus “Proyecto Eco” amb l'objectiu de presentar als granollerins tota aquesta palla mental que s'han muntat de la universitat del carrer. I no ho fan amb un Canva cutre i quatre disfresses que han pensat la nit abans, que és el màxim que fèiem amb la meua colla del cau quan ens flipàvem amb un eix d'animació, no. Això és molt sèrio, molt més del que em podia imaginar, vull dir: hi ha uns paios enfilats a una grua muntant un decorat. Una grua! Al cap d'unes hores, exactament al mateix lloc i ja amb tot el tinglado enllestit, entendria l'essència del que està passant mentre escolto el professor que fa la classe magistral de la Imaginació blava a la UPB: *“Aquí es pot fer qualsevol cosa, però no de qualsevol manera”*.

És ben bé la conclusió a la que he arribat després de dinar amb la quinzena de persones que han triat voluntàriament fer-se responsables dels actes, els “bolos” que en diuen ells, d'un total de 66 colles

de sonats amb ganes de fer realitat les idees més ridícules que us pugueu imaginar. Un concurs de cantar malament? Fem-lo. Una orla de 5x3 metres amb les nostres cares al mig de la vila? Fem-la! Un mural de xiclets? Endavant. Una bèstia de foc amb forma de cony? No hi ha ovaris! I no només ho fan tot, sinó que ho fan el més gros i professional possible: disseny gràfic, vestuari, música, barres amb beguda, merxandatge. Tots els objectes que tinguin prou superfície com per portar estampat el logo de Blaus, que l'hi portin! I si per fer tot això cal que ens agafem vacances de la feina, tinguem controlats tres milions d'excels i vint grups de whatsapp, deixem de banda tots els nostres amics i família durant nou dies i ens juguem la vida tallant fustes al local, pujant en grues i encenent pirotècnia, ho fem. Per què? Perquè podem. Per *les rises*. I mentre m'ensenyen "la Bíblia", un manual logístic de la festa del que ja en podrien aprendre molts Ajuntaments, hi caic que en un altre indret de la ciutat hi ha un altre grup de friquis fent exactament el mateix però vestits de blanc, i se'm fa encara més difícil de creure.

Els granollerins i les granollerines que organitzen la Festa Major saben fer moltes coses i les saben fer molt bé. Tots aquests anys de fer possibles autèntiques bogeries els han donat habilitats útils per afrontar millor la vida, la "de veritat", la que comença després del veredict de la colla guanyadora. Comptabilitat, gestió de persones, mediació de conflictes, capacitat de reacció, resiliència. S'han convertit en catedràtics de l'escola del carrer i, tot i que segur que la resta de l'any posen els seus coneixements al servei de causes productives, durant aquests nou dies en què tenen barra lliure per fer qualsevol cosa, en lloc d'arreglar el món, trien muntar un espectacle teatral per presentar un eix temàtic que s'han tret de la màniga i n'hi diuen "el repte". Perquè sí.

El que sí que és un repte, en aquest món que tan malament ens hem inventat, és invertir tantíssimes hores, esforç i il·lusió en "bolos" sense gaire intenció de fer créixer el capital ni tampoc de destruir-lo, només amb l'objectiu de passar-ho bé. Crec que sovint, les entitats amb tendència esquerranosa s'autoexigeixen militar 24/7, trobant sempre la justificació moral de tot allò que fan: preservar la cultura popular, educar, transformar la societat, lluitar per un món més just, més verd, salvar-nos constantment de tots els mals. Però i si un dels mals era precisament no poder descansar també de lluitar? On va el temps festiu? Potser "perquè sí" és el motiu més revolucionari que hi ha per fer les coses.

"Perquè quan hauríem d'haver estat reorganitzant la redistribució dels recursos del món i transicionant col·lectivament cap a un model econòmic sostenible, nosaltres estàvem preocupats pel sexe i l'amistat. Perquè ens estimàvem massa i ens trobàvem massa interessants.

I a mi m'encanta això de la humanitat, i, de fet, és el motiu pel qual espero que sobrevisquem, perquè som tan estúpids els uns pels altres", diu la Sally Rooney, tancant el paràgraf de la cita que us he deixat al principi d'aquest segon relat. I tot i que el que més em commou dels Blaus i dels Blancs és que efectivament s'estimen massa, es troben massa interessants i organitzen estupideses, tampoc no s'obliden de les seves arrels i les seves lluites diàries.

Mentre sopem al Bar de la Uni, assisteixo a una altra classe magistral (Història Aplicada de la Gastronomia Blava) on comprovo el que ha costat a diverses generacions fer gran aquesta festa. I igual que amb la Fura dels Blaus i els Blaus Cum Laude, darrere les disfresses, l'atrezzo i la faràndula de tot plegat, ressona en tots els actes la crítica al poder. El temps festiu per si sol ja és revolucionari, però és inevitable aprofitar les poques oportunitats que es tenen d'ocupar l'espai públic per cridar ben fort el que sovint no se sent des de l'aïllament de les cases i els locals privats.

"Festes que ens uneixen, cultura que ens defineix". Un grup de canalla blava molt petita es passeja pel centre de Granollers manifestant-se amb lemes com aquest. El futur està garantit. Ells no ho saben, però ja estan matriculats de per vida a l'escola del carrer. I potser l'escola de debò no els acaba d'anar bé, o al carrer on viuen ha pujat el lloguer, però cada any tornaran a la UPB i se sentiran a casa. I només per això ja val la pena defensar aquesta festa amb les ungles, amb les dents i amb tot el bestiar que surt a la Plaça de la Porxada amb el Foc en Blau. Visca els Blaus i visca la Festa Major de Granollers!

Granollers, 27 d'agost de 2024

Laura Grau, relatora de la Festa Major de Blancs i Blaus de Granollers 2024

La Laura Grau, és comunicadora i creadora de contingut. Va començar fent vídeos al seu perfil d'Instagram i va acabar treballant a la ràdio, primer al 'Matina, Codina!' de RAC105 i després al 'Que no surti d'aquí' de Catalunya Ràdio. Ha col·laborat en altres mitjans com RAC1 o TV3 i té un pòdcast amb la seva mare, 'Grau x Grau'.

La Laura escriurà el relat de la festa els dies 24, 27, 29 i 30 d'agost i 2 de setembre, que trobareu a blancsiblaus.cat